

L.

Ah, ke je suis ébaï ke ne suis an fonténe fondu,

Vū-ke de larmes jamés séche la fasse je n'ê ?

Ah, ke je suis ébaï, ke ne suis an sandre désandu,

Vū κ'üne flanme tɔ̀ɔ̀rs m'ard é me manje le kər ?

5 S'ê̄t ke vɔ̀lant ke je sōe le sujet mizérable du tɔ̀rmant,

Éinsin Amɔ̀r le krūl tanpér' umər é dhalər ·><·

Kontr' un dɔ̀ble travał ɔ̀r é nuit je travałte malərəs,

L'un kan- plus ne te vœ, l'ôtre duran- ke te vœ.

Kan- je te vœ, je me mər d'üne flanm' amɔ̀reze tɔ̀tanfə,

10 Mœins ɔ̀isant tan-plus suis alumé du dezir.

Kan- ne te vœ, je me mər d'üne flədh' amɔ̀reze travərsé,

Inpasant de ne vœr é dezireus de revœr. <·

K'ê̄sse ke fəre je dœ, s'ı̄ te vœr me redɔ̀ble mon annui,

É ne te vœr (mon kər) m'ê̄t ũne mœort de rekrəs.

15 Vœr je te vez é mɔ̀rir. Me mɔ̀rant je me konsolereꝥ-prɔ̀,

Kan vêrə la-valər pɔ̀r k'ı̄ é par k'ı̄ je mər.

Məs s'ı̄ ma vî je ne vi ke mɔ̀rant, s'ı̄ je mər je revivrə.

Pərdant sèle dɔ̀lər κ'œre je sɔ̀fre vivant.

Pɔ̀r de la vîë ɔ̀ir d'âkun vət vivre s'ı̄ pləzant.

20 Mœ ki la tién pərdû vivre J'atan de mɔ̀rir.